

عنوان مقاله:

روابط سیاسی ایران ساسانی و قبایل صحرا گرد شرقی در بحبوحه هجوم اعراب

محل انتشار:

پژوهشنامه تاریخ، دوره 4، شماره 13 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسنده:

منصور امانی - عضو هیات علمی گروه تاریخ دانشگاه آزاد اسلامی واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

اقوام صحاری آسیای مرکزی و حتی دوردستهای آن، یعنی چین، در جستجوی سرزمین و مکان جدید به سوی غرب مهاجرت کردند. آنها در مسیر مهاجرت خود بامپراتوری ساسانی برخورد کردند، که در طی آن بیش از چهار صد سال جنگ، صلح و آمدو شد سفر، میان آنها ادامه یافت. کوشانیان، ها خیونی کیدارها، هیاطله و، ترکان مهمترین همسایگان ایران در ادوارمختلف در دوره ساسانی بودند و تنها تصرف ایران توسط اعراب مسلمان بود که، رشتهارتباط آنها با ایران را از هم گسیخت. هر چند که پس از اسلام، بعضی از این اقوام نقش مهم خود را دوباره باز یافتند. از اواخر دوره ساسانی، نام ترک بر همه زرد پوستانی که از این پس در ماوراءالنهر پدیدار شدند اطلاق گردید، و برای تمام اقوام زردپوست که لهجه مشترک متقارب داشتند، لفظ ترک را به کار برده‌اند. در این دوران پنج قوم را که زبان واحد داشته‌اند، به نام ترک از آنها یاد کرده‌اند. این اقوام عبارتند از - : اتغز(توعوز-اغوز - (۲خرخیز (قرقیز - (۳کیماک - (۴اغز اوغوز - (۵خرلیخ (قراق-خلخ .)

کلمات کلیدی:

ایران، ساسانی، ان قبایل ترک، آسیای مرکزی، هجوم اعراب، بزد گرد سوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1858507>

